

HRVATSKI SABOR

1093

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 15. travnja 2011. godine.

Klasa: 011-01/11-01/59

Urbroj: 71-05-03/1-11-2

Zagreb, 20. travnja 2011.

Predsjednik
Republike
Hrvatske
**prof. dr. sc. Ivo
Josipović, v. r.**

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Članak 1.

U Zakonu o državnim službenicima (»Narodne novine«, br. 92/05., 107/07. i 27/08.) u članku 3. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Iznimno, ovisno o organizaciji i potrebama službe, u državnim tijelima pomoćno-tehnički i ostali poslovi iz stavka 4. ovoga članka mogu se povjeriti vanjskim pružateljima usluga u skladu s propisima o javnoj nabavi, uz prethodnu procjenu sigurnosnih rizika i financijske isplativosti.«.

Članak 2.

U članku 35. stavku 1. riječi: »ili druge pravne osobe« brišu se.

Članak 3.

U naslovu iznad članka 39. riječ: »kadrovim« zamjenjuje se riječima: »ljudskim potencijalima«.

Članak 4.

U članku 39. stavku 1. riječ: »kadrovim« zamjenjuje se riječima: »ljudskim potencijalima«, a riječi: »službeničke odnose« zamjenjuju se riječima: »ljudske potencijale«.

U stavku 2. riječi: »službeničke odnose« zamjenjuju se riječima: »ljudske potencijale«.

U točki a) riječ: »kadrovim« zamjenjuje se riječima: »ljudskim potencijalima«.

U točki c) riječi: »usklađujući raspored državnih službenika s planovima središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose« brišu se.

U točki d) iza riječi: »u izradi« dodaju se riječi: »i praćenju provedbe«.

Članak 5.

U članku 41. iza riječi: »određeno vrijeme« dodaju se riječi: »i popunjavanja radnog mjesta koje je ostalo upražnjeno odlaskom službenika iz državnog tijela tijekom tekuće kalendarske godine«.

Članak 6.

Članak 45. mijenja se i glasi:

»(1) Slobodna radna mjesta u državnim tijelima popunjavaju se putem javnog natječaja, internog oglasa, napredovanja, premještaja ili rasporeda državnog službenika u skladu s ovim Zakonom.

(2) Putem javnog natječaja obvezno je popunjavanje radnih mjesta za koja je to zakonom izrijekom propisano i kod prijma vježbenika.«.

Članak 7.

U članku 45.a stavku 3. riječ: »konačnosti« zamjenjuje se riječju: »izvršnosti«.

Članak 8.

Iza članka 45.a dodaju se naslovi i članci 45.b, 45.c i 45.d koji glase:

»Objava javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.b

(1) Javni natječaj se obvezno objavljuje u »Narodnim novinama«, na web-stranici državnog tijela koje raspisuje natječaj i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a može se objaviti i u dnevnom listu.

(2) Obavijest o raspisivanju javnog natječaja obvezno se dostavlja nadležnoj službi za zapošljavanje.

(3) Središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose na svojoj web-stranici neće objaviti javni natječaj odnosno interni oglas raspisan protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(4) Postupak i način raspisivanja i provedbe javnog natječaja i internog oglasa uređuje uredbom Vlada.

Postupak prije raspisivanja javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.c

(1) Prije raspisivanja javnog natječaja, odnosno internog oglasa sva državna tijela dužna su kod središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose provjeriti ima li na raspolaganju Vladi službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti.

(2) Ukoliko na raspolaganju Vladi ima državnih službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti, državno tijelo dužno ih je pozvati na testiranje i intervju, radi provjere njihovih kompetencija (znanja, vještina i sposobnosti).

(3) Na postupak provjere kompetencija iz stavka 2. ovoga članka i izbor službenika kojim će se popuniti radno mjesto odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima je uređen postupak javnog natječaja u državnoj službi.

(4) Ako nijedan službenik s raspolaganja Vladi nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu, državno tijelo može pokrenuti postupak popunjavanja radnog mjesta na drugi način utvrđen ovim Zakonom.

Poništenje javnog natječaja i internog oglasa

Članak 45.d

(1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose poništiti će odlukom javni natječaj odnosno interni oglas koji je raspisan protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka može se donijeti najkasnije u roku od 30 dana od dana objave javnog natječaja u »Narodnim novinama«.

(3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.«.

Članak 9.

U članku 48. stavku 1. točki b) iza riječi: »znanje i« dodaje se riječ: »radno«.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

»(4) U smislu ovoga Zakona radno iskustvo na odgovarajućim poslovima je radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u odgovarajućoj stručnoj spremi i struci.

(5) U radno iskustvo iz stavka 4. ovoga članka uračunava se i vrijeme obavljanja poslova na temelju članka 62. stavka 1. ovoga Zakona te vrijeme stručnog osposobljavanja bez zasnivanja radnog odnosa u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuju prava i obveze službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi.«.

Članak 10.

U članku 49. točki a) podstavku 8. riječ: »pravnog« zamjenjuje se riječju: »platnog«.

Članak 11.

Iza članka 50. dodaju se naslovi i članci 50.a i 50.b koji glase:

»Način izbora kandidata u postupku javnog natječaja i internog oglasa

Članak 50.a

(1) Izbor kandidata u postupku javnog natječaja, odnosno internog oglasa obavlja se na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuju putem testiranja i razgovora (intervjua). Ako je provedeno psihološko testiranje, pri izboru kandidata uzet će se u obzir i psihološka procjena kandidata.

(2) Kandidat koji ima pravo prednosti kod prijma u državnu službu prema posebnom zakonu dužan je u prijavi na javni natječaj pozvati se na to pravo i ima prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.

Obustava postupka javnog natječaja i internog oglasa

Članak 50.b

(1) Postupak javnog natječaja, odnosno internog oglasa obustavit će se u slučaju kada se u roku određenom natječajem, odnosno internim oglasom nije prijavio ni jedan kandidat ili prijavljeni kandidati ne ispunjavaju formalne uvjete za prijam i raspored, ili nisu postigli zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju ili razgovoru (intervjuu), ili za koje je na psihološkoj procjeni utvrđeno da nemaju sposobnosti za obavljanje poslova radnog mjesta.

(2) Postupak javnog natječaja, odnosno internog oglasa obustavit će se odlukom ako se popunjavanje radnog mjesta ne može provesti zbog bitno promijenjenih okolnosti nakon raspisivanja javnog natječaja, odnosno internog oglasa.

(3) Odluka iz stavka 1. i 2. ovoga članka objavljuje se na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose i web-stranici državnog tijela koje je raspisalo javni natječaj. U odluci se obvezno navode razlozi obustave.«.

Članak 12.

U članku 51. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Kandidate s liste iz stavka 1. ovoga članka komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervju radi utvrđivanja njihovog znanja, vještina i sposobnosti te stečenog radnog iskustva. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu. Izbor kandidata mora biti obrazložen.

(3) Izbor kandidata obavlja se u roku od tri mjeseca od dana objave javnog natječaja u »Narodnim novinama«.

Članak 13.

Članak 52. mijenja se i glasi:

»(1) Izabrani kandidat prima se u državnu službu rješenjem čelnika tijela ili službene osobe u opisu poslova koje je rješavanje o tome, sukladno propisima o ustrojstvu državnih tijela.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se svim kandidatima prijavljenim na javni natječaj, odnosno interni oglas.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nezadovoljni kandidat može izjaviti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(4) Po izvršnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka, za osobu primljenu u državnu službu donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(5) Osoba primljena u državnu službu postaje državni službenik danom početka rada. Dan početka rada utvrđen rješenjem o rasporedu na radno mjesto može se iz opravdanih razloga odgoditi za najviše 60 dana, o čemu se donosi posebno rješenje.

(6) Ako osoba primljena u državnu službu ne počne raditi određenog dana, odnosno u slučaju odustanka izabranog kandidata od prijma u državnu službu, može se obaviti izbor između preostalih kandidata koji su zadovoljili na provedenom testiranju i intervjuu ili raspisati novi natječaj za popunjavanje radnog mjesta.«

Članak 14.

Iza članka 52. dodaju se naslov i članak 52.a koji glase:

»Rješenje o izboru kandidata

Članak 52.a

(1) Za kandidata izabranog putem javnog natječaja ili internog oglasa, koji je državni službenik, umjesto rješenja o prijmu u državnu službu, donosi se rješenje o izboru kandidata, a po izvršnosti toga rješenja donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(2) Na rješenje o izboru kandidata odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o rješenju o prijmu u državnu službu.«

Članak 15.

U članku 53. stavku 3. brojka: »6« zamjenjuje se brojkom: »3«.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Probni rad iz stavka 1. – 3. ovoga članka produžiti će se za vrijeme privremene nesposobnosti za rad, odnosno vrijeme korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta sukladno posebnom zakonu.«.

U dosadašnjem stavku 4., koji postaje stavak 5., iza riječi: »popunjava« dodaju se riječi: »putem internog oglasa«, a riječi: »stavka 1. i 2.« zamjenjuju se riječima: »stavka 1. – 3.«.

Članak 16.

Članak 59. mijenja se i glasi:

»(1) Troškove prvog polaganja državnoga stručnog ispita i popravaka u postupku prvog polaganja ispita snosi državno tijelo koje službenika upućuje na polaganje ispita.

(2) Troškove drugog polaganja cijeloga ispita i popravaka u postupku drugog polaganja ispita snosi državni službenik.«.

Članak 17.

U članku 60. stavku 2. riječi: »taj se rok može produžiti do dana kada službenik bude pozvan na polaganje ispita« zamjenjuje se riječima: »taj će se rok produžiti do dana polaganja ispita«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) U slučaju privremene nesposobnosti za rad, korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta, odnosno drugog opravdanog razloga, rok iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se produžiti za onoliko vremena koliko je trajala privremena nesposobnost za rad, odnosno drugi opravdani razlozi.«.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Zahtjev za produženje roka za polaganje državnog stručnog ispita službenik može podnijeti čelniku tijela najkasnije do isteka roka za polaganje državnog stručnog ispita.«.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 18.

Članak 61. mijenja se i glasi:

»(1) Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, a koji nisu trajnijega karaktera, kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao, odnosno do povratka odsutnoga službenika.

(2) Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao potrebno je prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na odgovarajuće radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, neovisno o broju izvršitelja utvrđenom u uredbi o unutarnjem ustrojstvu i pravilniku o unutarnjem redu državnoga tijela.

(4) U slučaju predvidivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca.

(5) Državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao može trajati najviše godinu dana.

(6) Osobe se u državnu službu na određeno vrijeme primaju putem oglasa, koji se objavljuje putem nadležne službe za zapošljavanje, na web-stranici državnog tijela koje raspisuje oglas i web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Rok za podnošenje prijave na oglas je osam dana od dana objave oglasa na web-stranici središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(7) Žalba protiv rješenja o prijmu u državnu službu na određeno vrijeme ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Za slobodno radno mjesto na određeno vrijeme oglas se ne mora objaviti ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.

(9) Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.«.

Članak 19.

Iza članka 61. dodaju se naslov i članak 61.a koji glase:

»Stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa

Članak 61.a

(1) Osoba bez radnog iskustva može se primiti u državno tijelo na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa, u trajanju vježbeničkog staža, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nije državni službenik.

(3) Po obavljenom stručnom osposobljavanju osoba iz stavka 1. ovoga članka može polagati državni stručni ispit.

(4) Troškove polaganja državnog stručnog ispita snosi državno tijelo u kojem se osoba nalazi na stručnom osposobljavanju.

(5) Prava, obveze i odgovornosti uređuju se ugovorom između državnog tijela i osobe koja se prima na stručno osposobljavanje.

(6) Uvjete i način izbora osoba na stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa uređuje Vlada uredbom sukladno odredbama ovog i drugih zakona kojima se uređuju radni odnosi.«

Članak 20.

U članku 62. stavku 2. iza riječi: »pružatelje« dodaje se riječ: »stručnih«.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na izdatke za pružatelje usluga izobrazbe državnih službenika koja se provodi na temelju Vladinog godišnjeg plana izobrazbe.«.

Članak 21.

U članku 63. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Odlučivanje o rasporedu na radno mjesto te drugim pravima i obvezama državnih službenika, kao i prestanku državne službe upravna je stvar.

(2) U upravnom postupku u kojem se odlučuje o upravnoj stvari iz stavka 1. ovoga članka postupa čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela.«

Stavak 3. briše se.

U dosadašnjem stavku 4., koji postaje stavak 3., riječ: »Konačna« zamjenjuje se riječju: »Izvršna«.

Članak 22.

Naslov iznad članka 64. mijenja se i glasi: »Žalba«.

Članak 64. mijenja se i glasi:

»Protiv rješenja iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.«.

Članak 23.

U članku 66. iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase:

»(7) Predsjednika i članove Odbora ocjenjuje tajnik Vlade.

(8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.«.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 9. i 10.

Članak 24.

U članku 67. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 25.

Naslov iznad članka 68.: »10. Odjeljak – POSREDOVANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI« i članci 68. – 73. brišu se.

Članak 26.

U članku 74. stavci 5. – 9. brišu se.

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 5.

Članak 27.

Iza članka 74. dodaju se naslov i članak 74.a koji glase:

»Radna mjesta rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada

Članak 74.a

(1) U kategoriji radnih mjesta rukovodećih službenika, na radna mjesta tajnika ministarstva, ravnatelja u ministarstvu, zamjenika tajnika Vlade, predstojnika ureda Vlade, zamjenika državnog tajnika središnjeg državnog ureda, zamjenika i pomoćnika ravnatelja državne upravne organizacije te predstojnika ureda državne uprave u jedinici područne (regionalne) samouprave, službenike imenuje i razrješava Vlada na temelju javnog natječaja.

(2) Do provedbe javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka, a najduže na vrijeme od šest mjeseci, Vlada može za obavljanje poslova rukovodećeg državnog službenika ovlastiti državnog službenika koji ispunjava uvjete za imenovanje.

(3) Rukovodećeg službenika iz stavka 1. ovoga članka Vlada će razriješiti:

1. na osobni zahtjev,
2. ako je proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti,
3. ako je za prethodnu kalendarsku godinu ocijenjen ocjenom »zadovoljava«,
4. nakon ukidanja ili promjene djelokruga ustrojstvene jedinice ili državnog tijela kojim upravlja,
5. u slučaju prestanka državne službe u skladu sa zakonom.

(4) Rješenje o razrješenju mora biti obrazloženo.

(5) Protiv rješenja o razrješenju nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Razriješeni rukovodeći državni službenik rasporedit će se na drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu, za koje ispunjava uvjete, vodeći računa o njegovom stručnom znanju, vještinama, sposobnostima i dotadašnjem radnom iskustvu.

(7) Ako nema radnog mjesta na koje se razriješeni rukovodeći državni službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.«.

Članak 28.

U članku 76. stavku 1. riječi: »iste ili približne složenosti poslova« zamjenjuju se riječima: »za koje je propisan isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Premještaj po potrebi službe temelji se na slobodnoj ocjeni čelnika tijela o potrebi da se državni službenik premjesti s jednog radnog mjesta na drugo, a naročito u slučajevima: popunjavanja upražnjenog radnog mjesta, čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida, potrebe povećanja broja izvršitelja zbog povećanog opsega posla, bolje organizacije rada, potrebe za angažiranjem drugog državnog službenika na određenom radnom mjestu radi pravodobnog i efikasnijeg obavljanja određenih poslova i zadataka. Potreba službe mora biti obrazložena.«

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi:

»(4) Službenika se ne može bez njegove suglasnosti premjestiti iz jednog u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta stanovanja državnog službenika, ako ima više od 20 godina radnog staža ili ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.«.

Iza dosadašnjeg stavka 3., koji postaje stavak 4., dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Kod premještaja na radno mjesto niže složenosti poslova službenik ima pravo na plaću radnog mjesta s kojega se premješta ako je to za njega povoljnije, pod uvjetom da je za posljednje dvije godine ocijenjen ocjenama »izuzetan« ili »primjieran«.«.

Članak 29.

U članku 80. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Službenika se po potrebi službe može privremeno premjestiti najduže na godinu dana, odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premještenu službenik zamjenjuje.«.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Za vrijeme privremenog premještaja iz stavka 4. ovoga članka državno tijelo iz kojeg je službenik premješten ima pravo na povrat sredstava za plaću premještenog službenika od državnog tijela u koje je službenik premješten.«

Članak 30.

Iza članka 80. dodaju se naslovi i članci 80.a i 80.b koji glase:

»Žalba nema odgodni učinak

Članak 80.a

Žalba protiv rješenja o premještaju ne odgađa izvršenje rješenja.

Upućivanje službenika na rad u drugo državno tijelo

Članak 80.b

(1) Državni službenik može po potrebi službe biti upućen na rad u drugo državno tijelo, u istom ili drugom mjestu rada, radi obavljanja poslova za koje se traže posebna znanja, vještine i sposobnosti ili obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, ali najduže na vrijeme od godinu dana.

(2) Za upućivanje na rad u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela u kojemu službenik radi i čelnika tijela u koje se službenik upućuje na rad.

(3) Primjerak sporazuma iz stavka 2. ovoga članka dostavlja se središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

(4) Državni službenik iz stavka 1. ovoga članka prava iz službe ostvaruje u državnom tijelu iz kojega je upućen na rad.

(5) Kod upućivanja državnog službenika na rad u drugo državno tijelo, u drugo mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegovog stanovanja, odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 77. ovoga Zakona.

(6) Za vrijeme obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka, državno tijelo iz kojeg je službenik upućen na rad u drugo državno tijelo ima pravo na povrat sredstava za plaću službenika od državnog tijela u koje je službenik upućen na rad.«

Članak 31.

U članku 81. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebne vještine i stručno iskustvo državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, međunarodne organizacije ili na rad u međunarodnim projektima.«

U stavku 2. riječi: »u struci« zamjenjuju se riječima: »na odgovarajućim poslovima«.

Članak 32.

Iznad članka 82. naslov 7. Dijela mijenja se i glasi: »OCJENJIVANJE DRŽAVNIH SLUŽBENIKA«.

Članak 33.

Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: »Ocjenjivačko razdoblje«.

Članak 82. mijenja se i glasi:

»(1) Državni službenici ocjenjuju se svake godine najkasnije do 28. veljače za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, bez obzira na razloge, te službenici na probnom radu.«

Članak 34.

Članak 83. mijenja se i glasi:

»Svrha ocjenjivanja državnih službenika je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća, poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje u skladu s Etičkim kodeksom državnih službenika te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi.«

Članak 35.

Naslov iznad članka 84. mijenja se i glasi: »Ocjene«.

Članak 84. mijenja se i glasi:

»(1) Državni službenik ocjenjuje se ocjenom »USPJEŠAN« ako pokazuje potrebnu razinu stručnosti i kompetencija, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje službe, koji svoje službene zadatke obavlja pravodobno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.

(2) Državni službenik može biti ocijenjen višom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka, i to:

a) ocjenom »PRIMJERAN«, ako pokazuje visoku razinu stručnosti i kompetencija, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje službe, koji pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unapređenje službe ili pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen;

b) ocjenom »IZUZETAN«, ako pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz točke a) ovoga članka, obavlja poslove u opsegu znatno većem od uobičajenog ili je inovativan i kreativan te aktivno sudjeluje u unapređenju upravnog područja ili se dodatno angažira u upravnom području u kojem je zaposlen, odnosno upravnom području iz djelokruga državnog tijela, radom na

poslovima i izvan opisa poslova radnog mjesta ili objavljivanjem stručnih radova ili publikacija ili sudjelovanjem kao predavač na stručnim savjetovanjima ili seminarima ili kao trener na radionicama u organiziranim programima izobrazbe sukladno ovom Zakonu, čime pridonosi svom osobnom profesionalnom razvoju i unapređenju rada u odgovarajućem upravnom području.

(3) Državni službenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka i to:

a) ocjenom »ZADOVOLJAVA«, ako pokazuje nižu razinu stručnosti i kompetencija od potrebne za uredno izvršavanje službenih zadataka, čiji rad i poštivanje službene dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju službe, koji ima pogreške u radu i postupanju, odnosno koji službene zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe;

b) ocjenom »NE ZADOVOLJAVA«, ako ne pokazuje potrebnu stručnost i kompetencije za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja službe, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji službene zadaće učestalo izvršava izvan rokova ili protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.«.

Članak 36.

Naslov iznad članka 85. mijenja se i glasi: »Postupak ocjenjivanja do donošenja rješenja«.

Članak 85. mijenja se i glasi:

»(1) Državnog službenika ocjenjuje se na temelju pokazane učinkovitosti rada, uspoređivanjem opsega, kvalitete i rokova izvršenja poslova s opisom poslova njegovog radnog mjesta i radnim planovima državnog tijela, uzimajući u obzir poštivanje službene dužnosti i osobno ponašanje državnog službenika tijekom kalendarske godine.

(2) Prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni službenik. Prijedlog ocjene mora biti obrazložen.

(3) Prijedlog ocjene daje se na uvid državnom službeniku. Ako državni službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenom službeniku, koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom.

(4) Prijedlog ocjene dostavlja se po hijerarhijskom redu svima koji su državnom službeniku nadređeni, zaključno sa službenom osobom ovlaštenom za donošenje rješenja o ocjeni. Nadređeni službenici daju mišljenje o prijedlogu ocjene, a ako se ne slažu s prijedlogom, moraju navesti razloge za to i predložiti ocjenu državnog službenika.

(5) Postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju službenika propisuje Vlada uredbom.«.

Članak 37.

Naslov iznad članka 86. mijenja se i glasi: »Rješenje o ocjeni«.

Članak 86. mijenja se i glasi:

»(1) O ocjeni se donosi rješenje.

(2) Rješenje o ocjeni donosi čelnik tijela ili službena osoba ovlaštena za donošenje rješenja o ocjeni, uzimajući u obzir prijedlog neposredno nadređenog državnog službenika, kao i mišljenja ostalih hijerarhijski nadređenih službenika.

(3) Državnog službenika kojem je čelnik tijela jedini nadređeni, ocijenit će čelnik tijela neposredno.

(4) Ocjena mora biti obrazložena.

(5) Službenik u žalbi protiv rješenja o ocjeni mora navesti razloge zbog kojih rješenje pobija i priložiti odgovarajuće dokaze na kojima žalbu temelji.«.

Članak 38.

Naslov iznad članka 87. mijenja se i glasi: »Utjecaj ocjene državnog službenika«.

Članak 87. mijenja se i glasi:

»(1) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir kod utvrđivanja:

a) potrebe izobrazbe državnih službenika,

b) uvjeta za napredovanje,

c) uvjeta za promicanje,

d) uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe,

e) uvjeta za korištenje plaćenog studentskog dopusta.

(2) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir prilikom izricanja kazni za povrede službene dužnosti.«.

Članak 39.

Naslov iznad članka 88. mijenja se i glasi: »Negativna ocjena«.

Članak 88. mijenja se i glasi:

»(1) Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom »zadovoljava« upućuje se na dodatno stručno osposobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova, unutar istog stupnja obrazovanja.

(2) Državnom službeniku koji je ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava« prestaje državna služba po sili zakona, danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju.«

Članak 40.

Naslov iznad članka 89. mijenja se i glasi: »Unošenje ocjene državnog službenika u osobni očevidnik«.

Članak 89. mijenja se i glasi:

»Ocjena državnog službenika unosi se u osobni očevidnik državnog službenika.«

Članak 41.

Članak 90. mijenja se i glasi:

»(1) Napredovanje u državnoj službi ostvaruje se rasporedom državnog službenika na više radno mjesto unutar iste kategorije ili prelaskom u višu kategoriju radnog mjesta.

(2) Državni službenik može napredovati redovito ili izvanredno.

(3) Državni službenik može redovito napredovati u državnoj službi ako:

a) je jedanput ocijenjen ocjenom »izuzetan« ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom »primjeran« ili najmanje tri puta uzastopno ocjenom »uspješan« ili višom ocjenom,

b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti,

c) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.

(4) Kod napredovanja se uzimaju u obzir posljednje dobivene ocjene.

(5) Državni službenik koji ne ispunjava uvjet radnog iskustva na odgovarajućim poslovima može izvanredno napredovati u državnoj službi, ako ispunjava uvjete za izvanredno napredovanje propisane uredbom Vlade kojom se uređuje napredovanje državnih službenika.

(6) Načini i uvjeti napredovanja pobliže se uređuju uredbom Vlade.«

Članak 42.

Članak 92. mijenja se i glasi:

»(1) Svi državni službenici dužni su trajno unapređivati znanja, vještine i sposobnosti potrebne za obavljanje poslova svog radnog mjesta te sudjelovati u organiziranim programima izobrazbe na koje su upućeni od strane državnog tijela ili im je pohađanje pojedinih programa izobrazbe odobreno.

(2) Državnim službenicima može se dopustiti da sudjeluju u specijaliziranim obrazovnim programima izvan državne službe kako bi usavršili svoje stručne sposobnosti značajne za obavljanje poslova u državnom tijelu u kojem su zaposleni ili državnoj službi općenito.«

Članak 43.

Članak 93. mijenja se i glasi:

»(1) Programi izobrazbe državnih službenika mogu biti zajednički ili posebni.

(2) Zajednički programi izobrazbe su programi izobrazbe namijenjeni svim državnim službenicima, neovisno o tijelu u kojem su zaposleni, a mogu biti opći, ako sadržaj programa izobrazbe obuhvaća više upravnih područja, i specijalistički, ako sadržaj programa izobrazbe obuhvaća samo jedno upravno područje.

(3) Kategorije zajedničkih programa izobrazbe su:

1. Uvodni programi namijenjeni novim državnim službenicima,
2. Specijalistički programi namijenjeni pojedinim grupama državnih službenika,
3. Programi osobnog usavršavanja,
4. Programi usavršavanja državnih službenika koji žele napredovati u višu kategoriju državnih službenika,
5. Programi izobrazbe rukovodećih državnih službenika,
6. Programi izobrazbe koji nisu razvrstani u navedene kategorije (ostali programi).

(4) Programe izobrazbe u pravilu organiziraju Državna škola za javnu upravu i posebna ustrojstvena jedinica u središnjem tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, sukladno Planu izobrazbe državnih službenika koji na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose svake godine donosi Vlada Republike Hrvatske.

(5) Posebni programi izobrazbe su programi izobrazbe namijenjeni isključivo državnim službenicima zaposlenima u istom državnom tijelu, a mogu biti opći i specijalistički, ovisno o tome obuhvaća li sadržaj više upravnih područja ili se radi o izobrazbi iz jednog upravnog područja.

(6) Posebne programe izobrazbe mogu, pored institucije iz stavka 4. ovoga članka, samostalno organizirati resorna središnja tijela državne uprave.

(7) Oblici, način i uvjeti izobrazbe državnih službenika uređuju se uredbom Vlade.«

Članak 44.

U članku 94. stavku 1. riječi: »pohađanje izobrazbe« zamjenjuju se riječima: »pohađanje programa izobrazbe na koje su upućeni od strane državnog tijela ili programa izobrazbe čije im je pohađanje odobreno«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Vrijeme provedeno na izobrazbi smatra se vremenom provedenim na radu.«.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 45.

Naslov iznad članka 95. mijenja se i glasi: »Studijski dopust«.

Članak 95. mijenja se i glasi:

»(1) Državni službenik nakon odrađenog probnog rada u državnoj službi ima pravo podnijeti zahtjev za plaćeni ili neplaćeni studijski dopust za obrazovanje na stručnim ili sveučilišnim studijima u zemlji ili inozemstvu, u pravilu, u trajanju od najviše jedne akademske godine.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora se priložiti program studija i plan studijskog dopusta s jasnom naznakom ukupnog trajanja studijskog dopusta i pojedinih razdoblja u kojima ga planira koristiti.

(3) Studijski dopust odobrava čelnik tijela uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na program studijskog dopusta.

(4) Program studijskog dopusta mora odgovarati području rada, a svrha programa mora biti poboljšanje stručnosti državnog službenika.

(5) Tijekom plaćenog studijskog dopusta državni službenik ima pravo na naknadu plaće u visini osnovne plaće radnog mjesta na koje je raspoređen, bez dodatka. Troškovi obrazovanja podmiruju se iz državnog proračuna.

(6) Nakon isteka studijskog dopusta državni službenik ima se pravo vratiti na isto ili drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu.

(7) Po završetku plaćenog studijskog dopusta državni službenik je dužan ostati u službi najmanje dvostruko vremena od vremena koliko je trajalo obrazovanje na koje je upućen. Ako službenik u tom razdoblju bude upućen na novo obrazovanje, razdoblje novoga obrazovanja ne uračunava se u vrijeme koje je službenik dužan ostati u službi.

(8) Ako državni službenik po završetku obrazovanja ne ostane u službi u vremenu utvrđenom u stavku 7. ovoga članka, dužan je vratiti cjelokupni iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje.

(9) Ako državni službenik ne završi program obrazovanja na koji je upućen, dužan je vratiti cjelokupan iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje, osim u slučajevima prestanka državne službe po sili zakona iz članka 131. stavka 1. i članka 137. stavka 1. točke a), b) i c) ovoga Zakona.«.

Članak 46.

Iza članka 96. dodaju se naslov i članak 96.a koji glase:

»Odgovornost sindikalnog povjerenika za povredu službene dužnosti

Članak 96.a

(1) Sindikalni povjerenik ne može zbog obavljanja sindikalne aktivnosti biti pozvan na odgovornost niti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druge službenike i namještenike.

(2) Obavljanje sindikalne aktivnosti sindikalnog povjerenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa ili neizvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela ili nadređenog službenika.

(3) Protiv sindikalnog povjerenika ne može se bez suglasnosti Sindikata pokrenuti postupak zbog povrede službene dužnosti.«.

Članak 47.

Članak 98. mijenja se i glasi:

»Lake povrede službene dužnosti su:

1. učestalo zakašnjanje na posao ili raniji odlazak s posla,
2. neopravdano zakašnjenje na posao preko sat vremena dnevno,
3. učestalo prekoračenje vremena propisanog za odmor (stanku) ili korištenje prava na odmor (stanku) izvan propisanog vremena bez opravdanog razloga,
4. napuštanje radnih prostorija tijekom radnog vremena bez odobrenja nadređenog službenika,
5. neuredno čuvanje spisa, podataka ili druge povjerene dokumentacije,
6. neopravdan izostanak s posla jedan dan,
7. neobavješćivanje nadređenog službenika o spriječenosti dolaska na posao u roku od 24 sata bez opravdanih razloga,
8. ponašanje državnog službenika protivno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje ne nanosi štetu ugledu službe,
9. neizvršenje ili nepravodobno izvršenje službene zadaće bez opravdanog razloga,
10. nesavjesno ili nemarno izvršenje službene zadaće ili izvršenje službene zadaće protivno pravilima struke,
11. druge lake povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom, uredbom Vlade ili pravilnikom čelnika tijela.«.

Članak 48.

Članak 99. mijenja se i glasi:

»(1) Teške povrede službene dužnosti su:

1. neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje službenih obveza,
2. nezakoniti rad ili propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je službenik ovlašten radi sprječavanja nezakonnosti,
3. davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje odluka nadležnih tijela ili time nastaju druge štetne posljedice,
4. zlouporaba položaja ili prekoračenje ovlasti u službi,
5. odbijanje izvršenja naloga, ako za to ne postoje opravdani razlozi,
6. neovlaštena posluga ili neodgovorno korištenje sredstava povjerenih za rad ili u vezi s radom,
7. odavanje službene ili druge tajne u vezi s obavljanjem državne službe,
8. zlouporaba obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju,
9. povreda prava na zaštitu anonimnosti državnog službenika koji prijavi opravdanu sumnju na korupciju,
10. ograničavanje ili uskraćivanje prava utvrđenih ovim Zakonom službeniku koji odgovornim osobama ili nadležnim tijelima prijavi sumnju na korupciju ili zlostavljanje tog službenika,
11. obavljanje djelatnosti koja je u suprotnosti s poslovima radnog mjesta ili bez prethodnog odobrenja čelnika tijela,
12. uporaba krivotvorene isprave u cilju ostvarivanja prava u službi,
13. ponašanje suprotno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje nanosi štetu ugledu službe,
14. neopravdan izostanak s posla od dva do četiri dana uzastopno,
15. tri puta izrečena kazna za lake povrede službene dužnosti počinjene u razdoblju od dvije godine,
16. otuđenje te oštećenje ili uništenje imovine državnog tijela hotimično ili krajnjom nepažnjom,
17. dolazak na posao pod utjecajem alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti ili dovođenje pod utjecaj alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti za vrijeme radnog vremena ili odbijanje testiranja na alkohol ili droge,
18. druge teške povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom.

(2) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem alkohola ako u organizmu ima alkohola iznad 0,50 g/kg, odnosno odgovarajući iznos miligrama u litri izdahnutog zraka.

(3) Prisutnost alkohola u organizmu utvrđuje se analizom krvi ili urina ili mjerenjem količine alkohola u litri izdahnutog zraka ili liječničkim pregledom ili drugim metodama i aparatima.

(4) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem droga ako u organizmu ima droga.

(5) Smatrat će se da službenik u organizmu ima droga ako se prisutnost droga utvrdi odgovarajućim sredstvima ili uređajima ili liječničkim pregledom ili analizom krvi ili urina.

(6) Testiranje na alkohol i droge provest će se samo ako se osnovano sumnja da je državni službenik pod utjecajem alkohola ili droga.

(7) Na postupak testiranja na alkohol i droge državnih službenika koji se nalaze u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti te u izvanbolničkom tretmanu liječenja od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji, primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje zaštita na radu.«

Članak 49.

U članku 101. stavku 1. riječi: »od kojih se predsjednik i najmanje jedan član imenuju iz reda sudaca« zamjenjuju se riječima: »koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno osoba koje su završile sveučilišni diplomski studij prava«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Viši službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno osoba koje su završile sveučilišni diplomski studij prava. Predsjednik i najmanje dva člana imenuju se iz reda sudaca.«.

U stavku 4. druga rečenica mijenja se i glasi: »Vijeću Višeg službeničkog suda uvijek predsjedava član imenovan iz reda sudaca.«

Članak 50.

U članku 107. stavci 2. – 4. mijenjaju se i glase:

»(2) Iznimno, rasprava se može održati i bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak, ako je službenik dva puta uzastopno uredno pozvan, a pozivu se nije odazvao niti je opravdao svoj nedolazak te službenički sud ocijeni da se na temelju provedenih dokaza može utvrđivati odgovornost službenika za tešku povredu službene dužnosti za koju se tereti.

(3) Rasprava se može održati bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak samo pod uvjetom da mu je uredno dostavljen zahtjev za pokretanje postupka.

(4) Ako su na temelju usmene rasprave, održane sukladno stavku 1. – 3. ovoga članka, utvrđene sve činjenice bitne za odlučivanje, službenički sud donijet će odluku o zahtjevu.«

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Kod odlučivanja o odgovornosti službenika službenički sud nije vezan pravnom kvalifikacijom teške povrede službene dužnosti navedenom u zahtjevu za pokretanje postupka.«

Članak 51.

Iza članka 107. dodaju se naslov i članak 107.a koji glase:

»Donošenje odluke o odgovornosti nakon prestanka državne službe

Članak 107.a

(1) Ako je državnom službeniku prestala državna služba nakon pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti, službenički sud nastavit će vođenje postupka i na osnovi utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti.

(2) Ako službenički sud utvrdi odgovornost za tešku povredu službene dužnosti osobe iz stavka 1. ovoga članka, s obzirom na okolnosti slučaja, izreći će zabranu prijma u državnu službu na vrijeme od jedne do četiri godine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako službenički sud utvrdi da je počinjena teška povreda službene dužnosti koja ima obilježja korupcije ili otuđenja državne imovine izreći će zabranu prijma u državnu službu u razdoblju od četiri godine.«

Članak 52.

U članku 108. stavku 2. riječ: »osam« zamjenjuje se brojkom: »15«, a riječ: »primitka« zamjenjuje se riječju: »dostave«.

U stavku 3. riječ: »osam« zamjenjuje se brojkom: »15«, a riječ: »primitka« zamjenjuje se riječju: »dostave«.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Članak 53.

Članak 109. mijenja se i glasi:

»(1) Pravo na pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od godine dana od pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(2) Pravo na pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od godine dana od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od tri godine od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od tri godine od dana pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(3) Rokovi za donošenje izvršne odluke iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne teku za vrijeme privremene spriječenosti službenika za rad.

(4) Zastara vođenja postupka prekida se svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela usmjerenom ka odlučivanju o odgovornosti za povredu službene dužnosti ili zakonitosti i ustavnosti rješenja te nakon svakog prekida, zastarni rok počinje iznova teći.

(5) Apsolutna zastara vođenja postupka nastupa protekom dvostruko vremena koliko je prema zakonu propisana zastara vođenja postupka zbog povrede službene dužnosti.«

Članak 54.

U članku 110. stavci 2. – 7. mijenjaju se i glase:

»(2) Za teške povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

a) novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesečnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena,

b) premještaj na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja,

c) prestanak državne službe.

(3) Državni službenik kojem je utvrđena odgovornost za tešku povredu službene dužnosti ne može se promicati i napredovati u službi u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja o odgovornosti.

(4) Državnom službeniku koji u roku od godine dana od izvršnosti rješenja o utvrđivanju odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti počini novu tešku povredu službene dužnosti, prestaje državna služba po sili zakona danom izvršnosti rješenja kojim je utvrđena odgovornost službenika za novu tešku povredu službene dužnosti.

(5) Državnom službeniku obvezno se izriče kazna prestanka državne službe iz stavka 1. točke c) ovoga članka ako bude proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

(6) Zbroj novčanih kazni izrečenih u jednom mjesecu za lake i teške povrede službene dužnosti ne može iznositi više od 30% ukupne plaće isplaćene službeniku u tom mjesecu.

(7) Kazna premještaja na drugo radno mjesto niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja može se izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.«

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

»(8) Kazne izrečene u postupku zbog povrede službene dužnosti izvršava nadležna služba u državnom tijelu u kojem je službenik zaposlen.«

Članak 55.

U članku 113. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može izjaviti žalbu nadležnom službeničkom sudu u roku od 15 dana od dostave rješenja.«

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Odluka službeničkog suda o žalbi je izvršna danom dostave rješenja stranci.«

Članak 56.

U članku 127. stavku 1. riječi: »poslovima koje su od tada obavljali« zamjenjuju se riječima: »njihovom stručnom znanju, vještinama, sposobnostima, dotadašnjem radnom iskustvu i rezultatima u radu.«

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Državnog službenika se kod rasporeda iz stavka 1. ovoga članka ne može bez njegove suglasnosti rasporediti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta njegova stanovanja, ako službenik ima više od 20 godina radnog staža ili ako bi se premještanjem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.«

U dosadašnjem stavku 2., koji postaje stavak 3., druga rečenica briše se.

Dosadašnji stavci 3. – 5. postaju stavci 4. – 6.

Članak 57.

Iza članka 127. dodaju se naslov i članak 127.a koji glase:

»Žalba protiv rješenja o stavljanju na raspolaganje

Članak 127.a

Žalba protiv rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje ne odgađa izvršenje rješenja.«

Članak 58.

Naslov iznad članka 129. mijenja se i glasi: »Prava i obveze službenika na raspolaganju«.

Članak 129. mijenja se i glasi:

»(1) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik dužan je obavljati poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on za to ovlasti, u skladu sa stečenim stupnjem obrazovanja.

(2) Za vrijeme trajanja raspolaganja državni službenik ostvaruje pravo na plaću u visini plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje.

(3) Državni službenik stavljen na raspolaganje ostvaruje pravo na plaću i druga prava iz službe u državnom tijelu u kojem je doneseno rješenje o stavljanju na raspolaganje.«.

Članak 59.

Iza članka 131. dodaju se naslov i članak 131.a koji glase:

»Profesionalna nesposobnost za rad

Članak 131.a

(1) Državni službenik kojemu je na temelju posebnih propisa utvrđena profesionalna nesposobnost za rad rasporedit će se na drugo radno mjesto za koje ispunjava propisane uvjete, u skladu s preostalom radnom sposobnošću.

(2) Ukoliko u državnom tijelu nema radnog mjesta na koje se službenik iz stavka 1. ovoga članka može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe općih propisa o radu.«.

Članak 60.

U članku 136. stavku 1. riječ: »konačnosti« zamjenjuje se riječju: »izvršnosti«.

Članak 61.

Iza članka 136. dodaju se naslov i članak 136.a koji glase:

»Izvanredni otkaz

Članak 136.a

(1) Čelnik tijela može državnom službeniku otkazati službu izvanrednim otkazom ako utvrdi da je službenik počinio osobito tešku povredu službene dužnosti koja:

a) ima obilježja korupcije,

b) ima za posljedicu znatnu materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, pravne osobe ili građane ili zaštitu javnog interesa,

c) dovodi u pitanje život i fizički integritet građana,

d) dovodi u pitanje redovito izvršavanje poslova državnog tijela.

(2) Za izvanredni otkaz zbog povrede službene dužnosti iz stavka 1. točke a), b) i c) ovoga članka nije potrebno prethodno pisano upozorenje.

(3) Prije izvanrednog otkaza zbog povrede službene dužnosti iz stavka 1. točke d) ovoga članka

– čelnik tijela ili nadređeni službenik dužan je pisanim putem upozoriti službenika na nepravilnosti u radu i ostaviti mu rok od mjesec dana za otklanjanje nepravilnosti,

– ako službenik u ostavljenom roku ne otkloni nepravilnosti u radu, čelnik tijela ili nadređeni službenik ponovno će ga pisanim putem upozoriti na nepravilnosti i ukazati mu na mogućnost izvanrednog otkaza ako nepravilnosti ne otkloni u daljnjem roku od mjesec dana.

(4) Ako službenik ni nakon drugog pisanog upozorenja iz stavka 3. ovoga članka povjerene poslove ne obavlja sukladno odredbama ovoga Zakona, čelnik tijela otkazat će mu službu izvanrednim otkazom.

(5) Službenika će se udaljiti iz službe danom dostave rješenja o izvanrednom otkazu.

(6) Na udaljenje iz službe iz stavka 5. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 113. i 114. ovoga Zakona.

(7) Protiv rješenja o izvanrednom otkazu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Postupak po žalbi je hitan. Odbor za državnu službu dužan je odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

(8) Državna služba prestaje danom izvršnosti rješenja o izvanrednom otkazu.«

Članak 62.

Članak 137. mijenja se i glasi:

»Državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona:

1. smrću,
2. dostavom pravomoćnog rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad,
3. kad navršši 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti,
4. kad je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od 6 mjeseci – danom saznanja za pravomoćnost presude,
5. kad je osuđen za kazneno djelo koje je zapreka za prijam u državnu službu sukladno članku 49. stavku 1. točki a) ovoga Zakona – danom pravomoćnosti presude,
6. kad neopravdano izostane s rada pet radnih dana uzastopce – danom napuštanja službe, odnosno prvog dana odsutnosti s rada,
7. ako ne položi državni stručni ispit u propisanom roku – istekom roka u kojem je bio obvezan položiti državni stručni ispit,

8. ako se sazna da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim ili drugim zakonom ili da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim Zakonom – danom saznanja za to,

9. kad mu je izrečena kazna prestanka državne službe zbog teške povrede službene dužnosti – danom izvršnosti rješenja službeničkog suda,

10. ako se kod premještaja ne javi na novu dužnost u utvrđenom roku – danom kojim se morao javiti na dužnost,

11. ako je ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava« – danom izvršnosti rješenja o ocjenjivanju,

12. u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.«

Članak 63.

Iza članka 139. dodaju se naslovi i članci 139.a, 139.b i 139.c koji glase:

»Odgovornost za povrede radne dužnosti

Članak 139.a

Na udaljenje s rada i odgovornost namještenika za povrede radne dužnosti odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o udaljenju iz službe te odgovornosti državnih službenika za povrede službene dužnosti.

Ocjenjivanje namještenika

Članak 139.b

(1) Na ocjenjivanje namještenika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ocjenjivanju državnih službenika.

(2) Ocjenjivanje namještenika nije upravna stvar.

(3) O ocjeni se donosi odluka.

(4) Namještenik koji smatra da mu je odlukom iz stavka 3. ovoga članka povrijeđeno neko pravo iz radnog odnosa ima pravo na sudsku zaštitu sukladno općim propisima o radu.

Ocjene namještenika

Članak 139.c

(1) Namještenik se ocjenjuje ocjenom »USPJEŠAN«, ako ima potrebnu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju pouzdano obavljanje poslova radnog mjesta, odnosno koji svoje službene zadatke obavlja pravodobno i u skladu s pravilima struke, a pogreške u radu i postupanju su zanemarive.

(2) Namještenik može biti ocijenjen višom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka, i to ocjenom »PRIMJERAN«, ako ima visoku razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju prvorazredno obavljanje poslova radnog mjesta, koji, pored ispunjavanja uvjeta za ocjenu iz stavka 1. ovoga članka, daje korisne prijedloge za unapređenje rada i pokazuje iznimnu motivaciju za rad te postiže rezultate u radu bolje od predviđenih za radno mjesto na koje je raspoređen te nema pogrešaka u radu i postupanju.

(3) Namještenik može biti ocijenjen nižom ocjenom od ocjene iz stavka 1. ovoga članka, i to:

a) ocjenom »ZADOVOLJAVA«, ako pokazuje nižu razinu znanja i stručnosti, čiji rad i poštivanje radne dužnosti osiguravaju najmanju moguću mjeru prihvatljivih standarda kvalitete rada i preciznosti u obavljanju poslova radnog mjesta, koji ima više pogrešaka u radu i postupanju, odnosno koji radne zadatke bez opravdanog razloga obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke, na čiji rad i postupanje nadređeni službenik ima primjedbe,

b) ocjenom »NE ZADOVOLJAVA«, ako ne pokazuje potrebno znanje i stručnost za ostvarivanje minimuma standarda kvalitete rada te pouzdanog i prihvatljivog obavljanja poslova radnog mjesta, koji ima značajne pogreške u radu ili postupanju, odnosno koji radne zadatke učestalo obavlja izvan rokova ili protivno pravilima struke te ne pokazuje interes za kvalitetu svog rada unatoč tome što nadređeni službenik ili čelnik tijela ima primjedbe na njegov rad i što ga upozorava na propuste i nepravilnosti, pod uvjetom da je najkasnije tri mjeseca prije isteka ocjenjivačkog razdoblja pisanim putem upozoren na mogućnost dobivanja negativne ocjene te ni nakon toga nije otklonio propuste i nepravilnosti u radu.«.

Članak 64.

U članku 142. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

»(4) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na namještenike i njihova prava i obveze iz radnog odnosa, provodi upravna inspekcija središnjeg tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(5) Na obavljanje inspekcijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 3. ovoga članka.«.

Članak 65.

Naslov iznad članka 143. mijenja se i glasi: »Ukidanje ili poništavanje nezakonitog rješenja«.

Članak 143. mijenja se i glasi:

»(1) Ako upravni inspektor prilikom nadzora utvrdi nezakonitosti ili nepravilnosti rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika, sačinjit će zapisnik i narediti otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Ako čelnik tijela u ostavljenom roku ne otkloni utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka, upravni inspektor predložit će Odboru za državnu službu ukidanje ili poništavanje nezakonitog rješenja sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(3) Odbor za državnu službu može poništiti ili ukinuti rješenje na prijedlog upravnog inspektora ili po službenoj dužnosti.

(4) Državnog službenika koji je bio raspoređen na radno mjesto na temelju rješenja koje je poništeno ili ukinuto sukladno stavku 3. ovoga članka, rasporedit će se na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete, a ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti, stavit će se na raspolaganje Vladi.

(5) U obavljanju inspekcijskog nadzora nad ugovorima o radu i odlukama koje se odnose na namještenike odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 1. ovoga članka.«

Članak 66.

U članku 151.a stavku 1. iza točke 6. dodaje se točka 6.a koja glasi:

»6.a predstojnik Ureda Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa 4,26«.

Točka 10. podtočka l) briše se.

Članak 67.

Vlada će najkasnije u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona:

1. uskladiti Uredbu o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (»Narodne novine«, br. 74/10.) s odredbama ovoga Zakona,
2. uskladiti Uredbu o postupku, načinu polaganja i Programu državnog stručnog ispita (»Narodne novine«, br. 61/06.) s odredbama ovoga Zakona,
3. donijeti uredbu iz članka 36. ovoga Zakona, kojom će urediti postupak ocjenjivanja, kriterije za ocjenjivanje i sadržaj obrasca o ocjenjivanju državnih službenika,
4. uskladiti Uredbu o ustrojstvu i načinu rada Odbora za državnu službu (»Narodne novine«, br. 8/06.) s odredbama ovoga Zakona,
5. uskladiti Uredbu o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika (»Narodne novine«, br. 77/07.) s odredbama ovoga Zakona,
6. uskladiti Uredbu o oblicima, načinima i uvjetima izobrazbe državnih službenika (»Narodne novine«, br. 10/07.) s odredbama ovoga Zakona.

Članak 68.

Pravilnik o sadržaju posebnog izvještaja o ocjeni rada i učinkovitosti državnih službenika (»Narodne novine«, br. 78/06.) prestaje važiti danom stupanja na snagu uredbe iz članka 36. ovoga Zakona.

Članak 69.

Kad se pri odlučivanju o pravima, obvezama i odgovornostima državnih službenika uzimaju u obzir ocjene kojima su službenici ocijenjeni u prethodnom razdoblju, smatra se da ocjene koje su državni službenici dobili sukladno dosadašnjim propisima odgovaraju ocjenama iz ovoga Zakona, i to:

- dosadašnja ocjena »izvanredan« odgovara ocjeni »izuzetan«,
- dosadašnja ocjena »odličan« odgovara ocjeni »primjieran«,
- dosadašnja ocjena »dobar« odgovara ocjeni »uspješan«,
- dosadašnja ocjena »zadovoljava« odgovara ocjeni »zadovoljava«,
- dosadašnja ocjena »ne zadovoljava« odgovara ocjeni »ne zadovoljava«.

Članak 70.

Započeti postupci u predmetima iz službeničkih i radnih odnosa koji ne budu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavit će se i dovršiti prema dosadašnjim propisima.

Članak 71.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o državnim službenicima.

Članak 72.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 023-03/11-01/02

Zagreb, 15. travnja 2011.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga
sabora
Luka Bebić, v. r.